

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne peti-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volitve na Angleškem.

Volitve v parlament angleški, ki trajajo že več ko mesec dni in neso le zavoljo tega tako važne, ker se v njih kažejo boji velikih političnih principov, nego tudi zategadelj, ker one odločujejo bodočo vlado, s tem pa zopet neso le merodajne za Velike Britanije notranjo temveč tudi vnanjo politiko, končane bodo pravo za pravo stoprav čez par dni, vendar pa je že dandanes dognano, kakšen uspeh imajo in že danes se lahko proračuni bodočnost, četudi, kakor mislimo, le bližnja bodočnost vlade v Angliji, na Škotskem in Irskem.

Vseh sedežev v angleškem parlamentu je, kakor znano, 670. Vsled dosedanjega volilnega izida dobili so liberalci pod vodstvom Gladstona 332 sedežev, konservativci s predsednikom Salisburyjem 250, a Irci s svojim prvoboriteljem Parnellom 86 sedežev. Dovršiti se imata še dve volitvi in računi se, da dobodo liberalci in konservativci še po jednega člana. Liberalci imajo torej večino, to se pravi v zmislu angleškega parlamentarizma: tudi po teh volitvah vlada v Angliji pristoji liberalcem.

Nihče se ni nadejal takega izida za Gladstonovo stranko, ker prvi dnevi volitev, volitve po mestih zvršile so se proti liberalcem in mislilo se je po pravici, da tudi prebivalstvo po kmetih, ki je popolnem zavisno od fevdalno-konservativnih graščakov, oddalo bode večino svojih glasov za kandidate Salisburyjeve stranke. Toda prav kmalu se je obrnilo na drugo stran. Kmetstvo prebivalstvo, zlasti na Škotskem spoznalo je zastavo Gladstonovo za svojo in pripomoglo je liberalni stranki do sijajne zmage. Konservativci so v zdatni manjšini nasproti liberalcem, tudi če bi v ostalih volitvah prodrli povsod s svojimi kandidati. A tega sami ne pričakujejo.

Liberalni Gladstone je tedaj zmagal in bi tudi v parlamentu zmagoval proti konservativcu Salisburyju, ako ne bi Irci delali s svojimi glasovi stranke, 86 glasov močne ter v zvezi s konservativci ne imeli par glasov prevage.

Ako si tedaj predočujemo bodoči angleški parlament, prikazuje se nam, da se koj v kratkem izrazimo, kot — Parnell-ment. Parnell s svojimi Irci bode odločeval v angleškem parlamentu. Kdo bi tedaj kaj takega pričakoval? Malokdaj res usoda pomaga v svetovni zgodovini, da se zatirani morejo tako maščevati nad zatirajočimi. Z „zelenim“ irskim otokom so se mogočni Angleži igrali kakor s kostjo, ki že nema nobenega življenja več v sebi. Irsko prebivalstvo jim je bilo „raja“, katerej ne pristaja nobena pravica, noben človekoljubiv ozir. Kakor pred tisoč leti, ko so prvokrat Angleži kot zmagovalci, kot ropajoči priseljenci udarili na „zeleni otok“, pravadno lastnino irskega naroda, tako imeli so še nedavno le srce barbarsko za svoje podložnike na Irskem in še danes ta dan jih zmatrajo za gole upornike in trdovratneže, katerih gibanje meri le v propast Velike Britanije, dočim iščejo le svojih pravic, potrebnih garancij za pravilni razvoj svojih opravičenih teženj. V tisočletnem tem robstvu pa se duša irskega naroda ni zatrti dala. Tudi irski narod se je spoznal samega sebe, se je preporodil in pogumno začel boriti se za svojstvo in samoupravo svojo. Uzorno je vztrajal in — nasproti silnim sovražnikom — je zmagoval v spodbudo in tolažbo vsem, ki so zatirani, ki pa so odločili se, — živeti ali pa slavno umreti. Danes, kakor kažejo zadnje angleške volitve, prvič šel je irski narod tako

daleč, da brez njegovih zastopnikov ne more v angleškem parlamentu vladati nobena stranka, ni zmagovalca ni zmagana, ni Gladstonova liberalna ni Salisburyjeva konservativna.

A baš to je najzanimivejša važnost v posledicah izida tekočih angleških volitev. Kako bode vladal kdo v novem parlamentu? Salisbury in Parnell sta tudi zvezana v manjšini nasproti Gladstonu. Ta nema sam za-se večine, a družiti se s Parnellom, to mu ne kaže, ker Parnell se v volitvah bori proti Gladstonu in za Salisburyja, potem tudi za to ne, ker bi se mišljenje njegovih svojih pristavev odločno uprlo koaliciji z Irci. Kar se vsled tega najprvo pričakovati dá, bil bi razpis novih volitev. Ali pa morebiti te ne bodo še jasniše dokazalo, da bode le tedaj liberalni princip zmagoval nad konservativnim, ako se v boj ne usiljujejo tudi Irci, nego se le-ti odstranijo, dobivši to, kar zahtevajo, dobivši samoupravo? Najnovejša poročila nam javljajo, da se je pričelo pogajanje mej Gladstonom in Parnellom in da se sme pričakovati, da se mej liberalci in Parnellovc seveda proti primernim koncesijam sklene zveza, vsled katere bi Gladstonova stranka imela veliko večino.

V vnanji politiki, osobito v odnošajih Anglije k dogodkom na slovanskem jugu se ne bodo pokazale posebne premembe, ako tudi odstopi Salisbury vsled poraza v teh volitvah. Anglija vztraja za zedinjenje bolgarsko, katero seveda svojega srečnega konca ne bo imelo zahvaliti diplomatski lokavosti sedanje angleške vlade, nego jedino le bolgarskim zmagam, katere so pridobile za teženje bolgarskega naroda Rusijo, jedino resnično pokroviteljico južnoslovanskih narodov. Ali ako je Salisbury podpiral Bolgare iz nečistega protislovanskega namena, uverjeni smo, da bode Gladstone južno slovanstvo pospeševal kot svobodomiseln, pravičen mož.

Deželni zbor kranjski.

(IV. seja dne 2. decembra 1885.)

(Dalje.)

Poslanec Luckmann poroča v imenu finančnega odseka o deželnoodbornem poročilu o prisilni delavnici. Poročevalec nasvetuje v imenu finančnega odseka, da se vlada naprosi naj dovoli, da se deželna prisilna delavnica razširi, da bo v njej prostora za 500 prisiljencev, in v ta namen dá nekoliko državne podpore. Dežele, ki pošiljajo svoje priseljence v deželno prisilno delavnico, naj se vprašajo, so li pripravljene nam še nekoliko let pošiljati svoje priseljence, ako so jim troški za njih priseljence pri razširjenji zavoda zmanjšajo. Deželnemu odboru se naroča, da dá napraviti takoj načrte v tem zmislu, da se deželna prisilna delavnica razširi, da bode prostora za 500 prisiljencev. Posestvo tik prisilne delavnice, obsežno tri orala, lastnina Ljubljanskega mesta, naj se kupi, ako mesto napravi pošteno ceno. Vsi predlogi se odobro.

Poslanec Luckmann potem poroča o muzeji. Kustos Dežmanu izraža se zahvala deželnega zbora za trudapolno delavnost pri pridobivanju in urejenju prazgodovinskih najdbah, deželnega muzeja preparatorju neumorno delujočemu gosp. F. Schulzu pa se poviša plača za 100 gld. in dovoli prosto stanovanje in kurjava. Predlogi se vsprejmo.

Poslanec Dežman se zahvaljuje za izraženo laskavo zahvalo deželnega zbora in pravi, da mu bode to v spodbudo, da bode dokler mu to moči pripuščajo, deloval za „Rudolfinum“, posebno pa

širjenjem domače zgodovine, vzbujal ljubezen do domovine v prvi vrsti mej učečo se mladino.

Proračun za muzealni zaklad iznaša za l. 1886 skupnih stroškov 3332 gld., skupni dohodki 271 gld. tedaj je primanjkljaja 3061 gld., kateri se kot donesek za deželni muzej „Rudolfinum“ pokrijejo iz deželnega zaklada, kar se odobri.

Poslanec vitez Gutmansthal poroča o potrjeni deželni postavitvi pogozdovanji Krasa, izjavlja vladi zahvalo za potrjenje ter želi, naj bi se postava po c. kr. deželnem predsedniku kolikor mogoče hitro izvršila.

Deželni predsednik baron Winkler izjavlja, da sam gorko želi, da bi postava kmalu bila veljavna, kajti zelo mu je zanj; in on je dovoljeni dopust porabil v to, da je izdelal postavni načrt po enakih že prej sklenenih postavah za Gorico in Trst, pa ne da bi bil iste kar prepisal, ampak dodal je raznovrstne dobro uplivajoče popravke, katere je deželni zbor tudi uvažal. Treba tedaj le še določiti opravični in volilni red za zaupne može in namestnike komisije za pogozdovanje Krasa in tu gre v prvi vrsti za to, da se rečena reda popolnem postavno in pravilno priredita v obeh deželnih jezicih. Zaupni može in njih namestniki se imajo izbrati pri okrajnih glavarstvih v Postojini in Logatci, iz onih občin, katerih posestva so na Krasu. Tu treba tedaj natančne preiskave in ta se je naročila okrajnim glavarstvom v Postojini, kjer je takih občin 38, in v Logatci, kjer jih je 32. Ko se to preiskavanje dožene, potem se bode takoj začela izvrševati ta postava. (Konec prih.)

Deželni zbor istrski.

(VI. seja dne 7. decembra 1885.)

(Nadaljevanje ob 5. uri zvečer.)

(Konec.)

Poslanec Jenko stavi v slovenskem in italijanskem jeziku sledečo interpelacijo:

Vprašanje slav. deželnemu odboru:

1. Je li znano sl. deželnemu odboru, kot avtonomni deželni vladi, da dopisujejo c. kr. oblasti skoro izključljivo v nemškem jeziku, ki ni deželni, onim občinam, koje uradno poslujejo v hrvatskem ali slovenskem jeziku.

2. Hoče li sl. deželni odbor potrebno ukreniti da bodo c. kr. oblasti dopisovale v onih jezicih, kojih se poslužujejo pojedine občine in to toliko bolj, ker ono, kar se danes vrši pri hrvatskih in slovenskih občinah, moglo bi jutri zadeti tudi vse druge občine dežele.

Deželnega glavarja namestnik dr. Amoroso zopet samooblastno reče, naj se interpelant na vlado obrne, vedoč, da poslanec Jenko ne bode dobil pet podpisov, ker se je poslanec Križanec izneveril.

Poslanec dr. Laginja utemeljuje zopet svojo resolucijo, katera se lani ni vsprejela, in ki teži na to, da bi davkarski uradi bolj red uveli in one velikanske plačilne naloge zopet zamenjali z nekdanjimi davkarskimi knjižicami. — Vsprejeto.

Poslanec dr. Constantini izvešča v imenu šolskega odbora o šolskem sporočilu dež. šolskega nadzornika in predlaga kakor lani, da bi se paralelke uvele povsod, kjer so manjšine, ako je tudi samo 10 otrok druge narodnosti in da bi se starišem na prosto voljo pustilo, upisati svojo deco, kamor jim drago. — Kam ta predlog meri, je jasno pri znanem pritisku Lahonov in okolnosti, da se po dosedanjem običaji ne uči kakor predmet učni jezik druge sekcije.

Ugovarja mu poslanec Spiničič s pedagogično-didaktičnega stališča in glede na denarne in šolske razmere dežele, ter stavi nasprotne predloge, da se ustanovi paralelka tam, kjer je 40 otrok druge narodnosti, kolikor jih tudi zakon za jedno šolo predpisuje.

Govore še Elusheg, dr. Amoroso in poročevalec. Zanimivo je, da je c. kr. uradnik poslanec Elusheg poudarjal, da bi on bil za neprislalni (ne-obligatni) pouk na narodnih šolah. Ker Križanec zopet ni podprl Spiničičevega predloga, glasovalo se je samo o poročevalčevih, koji so bili vsprejeti.

Poslanec dr. Canciani poroča za politično-ekonomični odbor o vladinej predlogi zakona glede gozdnih čuvajev, o katerem je že zjutraj poslanec Jenko izjavil, da pravi zastopnik naroda zanj nikakor glasovati ne more. Preko te osnove prešlo se je tudi istinito z jednoglasnim sklepom na dnevni red.

V imenu istega odbora predlaga prejšnji poročevalec o zakonu glede pogozdovanja Krasa.

Poslanec dr. Laginja razjasni, da neugodni vremenski odnošaji ne prihajajo iz gorenje Istre, nego s Kranjskega, kjer graščaki neusmiljeno postopajo v svojih gozdih, posebno snežniška graščina, ki je do golega posekala nad tri kvadratne milje gozda. On je zato, da se ta zakon ne vsprejme, ker ni tolike potrebe, nego vlada naj, kjer se jej primerno zdi, odkupi od občin goličave in jih pogozdi s pomočjo svojih gozdnih uradnikov, nikakor pa ni treba ustvarjati novega, zelo dragega aparata, kakor ga ta osnova predpisuje.

Z vsprejetjem tega načrta bi se jako omejil pojem privatne lastnine.

Zakon se potrди tudi v tretjem čitanju.

Za imenovani odbor poroča poslanec dr. Constantini o zakonu glede tičjega lova. Tudi ta se v tretjem čitanju vsprejme.

Poslanec dr. Fragiaco poroča tudi v imenu politično ekonomičnega odbora o zakonu, s katerim se razdeli občina Buzetska v dve: Buzet in Lanišče.

Isti poročal je tudi lani in dokazoval baš nasprotno.

Poslanec Spiničič omenja vseh onih nezakonitostij, ki so se dogajale in se še glede zastopu te občine. Narod da se je obrnil na glavarstvo, namestništvo in ministerstvo, a brez vspeha. A zdaj da je o tej zadevi prošnja pri cesarji, katere prepis ima on v rokah. In ne samo, da se je postopalo nasproti določbam občinskega zakona, nego tudi onega, katerega je lani deželni zbor vsprejel in bil tudi sankcioniran. V Buzetu oktroiral se je neki odbor, ki upravlja občino. A zdaj, pravi, hočete tako nezakonitost z zadnjo določbo predloženega načrta potrditi. — Lani so Krašani prosili za delitev, a zavrgli ste njih prošnjo. Letos prošnje neso poslali oni, nego omenjeni odbor in vi jo hočete povoljno rešiti. (Prej so bili namreč Italijani na krmilu v Buzetu, a zdaj imajo Hrvati večino. Zato vse one nezakonitosti, zato delitev. Op. por.)

Poslanec Križanec hoče dokazati, da bodo Laniščani lahko oskrbovali občino, ker imajo mnogo ovac, na katere bodo takse naložili. (Smeh na galeriji.)

Poslanec dr. Laginja izjavi v imenu manjšine, da ako bi ta tudi bila za delitev, ne bi mogla glasovati za ta zakon, ako se mu ne doda še 4. članek, s katerim se ovrže gledé nove občine zakon od 14. maja 1876. Ta zakon določuje nekatere nove ceste kot skupne celemu okraju. 53.000 gld. se je že za nje potrošilo, in izdalo se bo še mnogo. (Glej Spiničičevo interpelacijo.) A za Krašane so brez vsega pomena. Sam deželni odbor ločitev tudi s tem, da Laniščani nemajo nikake ceste v Buzet in da se jih mora za to ločiti.

Odgovarja poslanec dr. Amoroso, a ne ovrže dr. Laginjevih argumentov. Večina šla je za dr. Amorosom, dasi je dr. Laginja v italijanskem jeziku vse jasno razložil.

Tudi ta zakon vsprejel se je v tretjem čitanju in tako naložilo novej občini neopravičene kacic 30.000 gld. dolga. — Tudi poslanec Križanec glasoval je proti manjšini, da si ga je ono jako ubogo ljudstvo poslalo v zbor.

Deželni glavar potem zaključil letošnje zborovanje in vošči vsem srečno novo leto.

Iz cele večerne obravnave razvidno je, da so si posebno dr. Amoroso, dr. Fragiaco, dr. Venier in Poreški „prvi meščan“ Sbisu prizadevali uplaviti na Poreško meščanstvo, a videlo se je, da to ven-

dar stvari bolj premišljeno sodi. V Poreči vladal je popoln mir.

Poročilo deželnega odbora kranjskega o združenji nekaterih zemljišnih parcel občine Spodnje Siške z mestno občino Ljubljansko.

(Dalje.)

Občina Spodnješišenska ne stori za ta kraj ničesar, vse le mesto Ljubljansko, ter ustreza na tak način vsakej potrebi; le v jednom oziru ne more storiti ničesar, namreč glede policijskega nadzorstva. V tem oziru mesto Ljubljansko ne sme ničesar storiti in vaška občina Spodnješišenska ne more ničesar storiti, ker nema za to potrebnih sredstev. To je tembolj obžalovanja vredno, ker je skoraj celo ozemlje izključljiva lastnina mesta in namenjeno rabi v zabavo občinstva.

Iz javnih ozirov je nujno potrebno, da se Podturnski grad in njegovo ozemlje podvrže mestni upravi, kar se dá le s tem doseči, da se uvrsti v mestni okraj.

Temu se protivi občinski zastop Spodnješišenski in lastnik Kolizeja, gospod Withalm.

Kar zadeva občino Spodnješišensko, nasprotuje iz sledečih uzrokov:

Pravi namreč, da je občina Spodnješišenska itak premala in da bi torej ločitev tacega dela njene obsega jako slabo uplivala na njeno notranjo upravo in posebno pa na lov, ker je ona dala lovsko pravico v zakup ter bi potem manj dohodka iz tega zakupa imela.

Leta 1879. zidala je novo šolo in za pokritev dotičnih stroškov razpisala doklado na neposredni davek, katero bi vsled vprašavne ločitve deloma zgubila.

Kar se tiče lastnika Kolizeja, nasprotuje radi tega, ker bi mu Kolizej ne dajal toliko dohodkov, ko bi prišel pod mesto, kakor sedaj.

Ti uzroki pa niso tako tehtni, da bi smeli ovirati rešitev za mesto tako važnega vprašanja, kajti naposled bi se lahko tudi občina Spodnješišenska za odpadek dotičnih dohodkov odškodovala in Kolizej bi se tudi lahko izpustil iz mestnega rējona in pustil v Spodnješišenski občini.

Posestniki vil ne nasprotujejo želji mestne občine.

Vprašanje je sedaj le, ali je zakonito dopuščena taka ločitev, oziroma inkorporacija med dvema občinama gledé kakega dela jedne občine.

Zgoraj navedeni ministerski ukaz z dne 14. aprila 1880 št. 4276 pravi, da se ima, ako sta sporazumljeni obe občini, ravnati po §. 4. kranjskega občinskega reda z dné 17. februarija 1866. Če pa nista sporazumljeni, potem se dá ta prememba izvršiti le potom deželnega zakona.

Cela občina Spodnješišenska plačala je leta 1883. neposrednega davka 8524 gld 14 1/2 kr. Iz proračuna te občine za leto 1884. je razvidno, da znašajo dohodki 422 gld. 23 kr. stroški 582 „ — „ in da se kaže tedaj nedostatek . 159 gld. 77 kr.

Za pokritje tega nedostatka je občinski odbor sklenil, da se naložé na vse neposredne davke 3% občinske doklade. Ta sklep je bil potrjen od deželnega odbora kranjskega in ob jednom se je dovolilo pobiranje 25% doklade na vse neposredne davke v poplačanje stroškov za zidanje nove šole.

Cela občinska doklada, ki se je pobirala l. 1884. v Spodnjišiški, znašala je tedaj po 28% 2386 gld. 76 kr. K tej dokladi pripomogli so:

I. Za Kolizej gospod V. Withalm:	
1. pri zemljiščnem davku z	1 gld. 29 kr.
2. pri hišnem davku . . .	281 „ 77 „
II. Mesto Ljubljana za Podturnski grad:	
1. pri zemljiščnem davku z	58 „ 30 „
2. pri hišnem davku s . . .	85 „ 06 „
3. pri pridobninskem davku s	7 „ 50 „
III. Karolina Cambiaggio:	
1. pri zemljiščnem davku s	— „ 37 „
2. pri hišnem davku . . .	15 „ 68 „
IV. Gospod Vollheim:	
1. pri zemljiščnem davku s	— „ 37 „
2. pri hišnem davku z . . .	29 „ 40 „
3. pri pridobninskem davku s	3 „ 75 „
4. pri pridobninskem davku z	2 „ 20 „
V. Gosp. E. Mayer:	
1. pri zemljiščnem davku z	— „ 48 „
2. pri hišnem davku s . . .	7 „ 84 „
tedaj vsega skupaj s . . .	
494 gld. 01 kr.	

Občina Spodnješišenska bi na tak način zgubila blizu peti del vseh doklad, če bi se ločile Podturnske parcele od njenega okraja. (Konec prih.)

Politični razgled. Netranje dežele.

V Ljubljani 15. decembra.

Koroški deželni zbor preneha v soboto zborovanje do 7. januarja. V januarju bode pa imel še več sej.

Moravski deželni odbor je sklenil priporočati deželnemu zboru, da bi se na deželne stroške osnovali dve novi stolici na Brnskej politehniki in sicer za kmetijstvo in za kulturno tehniko in se hkratu naprosila vlada, da bi država tudi osnovala več družih potrebnih stolic.

Vnanje države.

Srbija in Bolgarija čakata posredovanja vlastij. V tem pa obe vojski dobivata podkrepljenja. Bolgarski oddelki pri Belgradčiku in Lomu dobili so mnogo novih vojakov. Vsled tega se je srbski general Lješani umaknil s svojimi četami v severni kot Vidinskega okrožja, da je tako bolj skupaj zbral svoje vojake. Na jugu od Vidina ni nobenega srbskega vojaka več. Zdravje bolgarskih čet je najboljše, če tudi je padel sneg.

Bolgarija sklicala je narodno opolčenje (črno vojsko). Sedaj iz vseh bolgarskih mest odhajajo rezervisti na bojišče in garnizijsko službo prevzemajo opolčenci. Dan na dan prihajajo vojaki v Sofijo in odhajajo. Vse vojašnice v Sofiji so prenapolnjene. Po privatnih hišah so morali ukvartirati vojake.

Sedanja vojna, katere je toliko nesreče napravila **Srbom**, baje ne bode ostala brez dobrih nasledkov. Sedanja slaba vlada bode baje odstopila takoj, ko se sklene mir in najbrž pridejo liberalci zopet na krmilo. Naprednjaška stranka je vsled svoje dosedanje nevspešne politike tako desorganizovana in pri narodu prišla ob veljavo, da bi teško mogla sestaviti kako novo ministerstvo. Več veljavnih mož je že sedanji vladni stranki obrnilo hrbet in se približalo Ristiću, mej njimi Piročanac. Pa tudi Novaković se že nagiba k liberalcem. Ristić bode kmalu postal najpopularnejši mož v Srbiji.

Bolgarski knez se je dolgo branil vsprejeti **turškega** odposlanca Madjid pašo. Skliceval se je na to, da pogoji, katere bode stavil Srbom, ne bodo nasprotovali Berolinskemu dogovoru, ker se ne bode srbsko-bolgarska meja prav nič premenila, ampak bode od Srbov zahteval samo vojno odškodnino. Ker je pa Turčija le silila, se je knez udal in Madjid paša bode odpotoval v Sofijo. Kakor se sodi, bode turški dostojanstvenik skušal pregovoriti bolgarsko vlado, da porabi svoj upliv v Vzhodnji Rumeliji, da tamošnji prebivalci vsprejmo turškega komisarja in tako dajo sultanu kako zadostilo. — Turčija neki zbira vojake na vzhodnjerrumelijske meji, da jih odpošlje v Vzhodnjo Rumelijo. Kakor se sodi, sili jo k temu Rusija. Najbrž pa bodo druge velevlasti zopet pregovorile Turke, da to opusté.

Kako se bode rešilo **vzhodnorumelijsko** vprašanje, s tem se bavijo razni listi. Zjedenju ne nasprotuje nobena druga velevlast, kakor Rusija. Car pa kakor se kaže, še nikakor ni voljen priznati zjedenja Bolgarov. Ko so minuli teden Vzhodnorumeljci na raznih taborih sklenili resolucije, šla je posebna deputacija h konzulom velevlastij. Vsi konzuli so se izjavili, da njih vlade ne bodo ugovarjale zjedenju, ako je le prizna Rusija. Ruski konzul se je izjavil, da nema nič proti zjedenju, a le Evropa v to neče privoliti. Nadalje je deputacija strašil s turškimi četami, da bodo posele Vzhodno-Rumilijo, ker neso hoteli vsprejeti turških odposlancev. Deputacija je jako nejevoljna bila zaradi tega odgovora, ker je spoznala, da je jedina Rusija, ki zavira zjedenje in se prizadeva pregovoriti Turke, da bi poslali svoje čete v Vzhodno Rumelijo, ker noben drugi konzul ni nič omenil Turčije. Pa vzlic ruskemu nasprotju Bolgari še vedno upajo, da se bodo vzhodnorumelijsko vprašanje zanje ugodno rešilo, ker drugače ne bode skoro mogoče doseči sporazumljenja mej velevlastmi. Car bode pa tudi vkljub svojej trdovratnosti moral spoznati, da s takim postopanjem Rusija le zgublja svoj upliv v Bolgariji. „Pokrok“ je objavil izjave nekega srbskega državničaka o zjedenju Bolgarov. Ta je rekel, da je Srbija prisiljena vsled vojne priznati zjedenje in bode to tudi storila, ako se le Bolgarija odreče vsakej vojnej odškodnini. Posledica priznanja zjedenja pa bode, da se Aleksander vrne v Sofijo in Plovdiv, kakor kralj obeh Bolgarij. Srbija bode pa dobila Vidinsko okrožje, da bode priznala zjedenje. Konečno bode to vprašanje rešil kongres, ki se kmalu snide. Mi pač nesmo tako optimistični, da bi velevlasti tako hitro priznale popolno zjedenje in nezavisnost Bolgarov, to je najbrž le srbska želja, ki bi na ta način radi pridobili kos bolgarske zemlje.

Dopisi.

Iz Gorice 14. dec. (Interpelacije in druge zadeve v dež. zboru. — Požar.) Če-

trta seja našega deželnega zbora bila je še živahnejša in zanimivejša, imenovati bi jo smeli sejo interpelacij nič manj nego 4 interpelacije različne vsebine so je v tej seji prečitale. Prvi dve stavila sta italijanska poslanca Dell Torre in Dottori in sicer prvi glede izvršbe neke ceste v Juatti, drugi pa glede zemljiških knjig. Zadnji zahteva, naj se dajo zemljiškim knjigam sposodni vodje ter naj se te tako uredijo, da se bodo jemale z davčnimi knjigami. Na to prečita dr. Nikolaj Tonkli dve prav dobro in temeljito sestavljeni interpelaciji, zadevajoč naše sodnije. V prvi poudarja interpelant, da so zapisniki pri naših sodnjah nemški ali italijanski, da se s tem našemu ljudstvu veliko krivico dela, stvar sama na sebi pa zelo trpi in zakonu se direktno nasprotuje. Zaradi tega vpraša g. doktor vlado oziroma ministra pravosodja in notranjih zadev, ali jima je to znano in ali jih je vodja odstraniti te nepostavnosti. V drugi interpelaciji opisuje poslanec Tonkli jun. naprej žalostne razmere slovenskih strank pri porotnih sodnjah na Goriškem. Nečuveno a istinito je, da naše ljudi preiskujejo večkrat sodniki, ki niso slovensčine prav nič zmožni, ali pa ne dovolj zmožni, da se zapisniki zapisujejo v nemškem jeziku ter da zatožence sodijo italijanski porotniki. Ko je poslanec dokazal, da ni drugega vzroka tamu postopanju, nego starokopitneži in da se tudi v tem oziru da drugače zakonu zadoščevati, ako se le hoče, vpraša vlado ali jej je i to znano in ali namerava tudi to krivico odstraniti.

Hvaležni smo gosp. dr. N. Tonkliju, da je to zadevo v roke vzel ter zopet svetu ponudil gradiva v dokaz, kakošna je enakopravnost v Avstriji v 19. stoletju pod vlado grofa Taaffeja in pravosodnega ministra Pražaka. Kaj jednacega se menda ne godi nikjer na celem svetu in da ni ljudstvo že davno zoper to demonstrovalo, uzrok je deloma obče znana potrpežljivost, deloma tudi občno prepričanje, da tako, kakor gredo sedaj stvari v Primorji, ne more dolgo dalje iti.

V tej seji predlagal je poslanec Mahorčič, naj se naroči deželnemu odboru po primernem potu doseči, da bosta oznanjali oskrbništvu Tržaške mestne in Goriške bolnišnice milosrdnih bratov v treh dneh dotičnemu okrajnemu glavarstvu bolnika, katerega sta vsprejeli, njegovo bolezen, ali je bolnik prenesljiv in sposoben za zdravljenje na domu. Županstvom pa naj se naloži, da glavarstvom o premoženjskih razmerah natanko odgovarjal ter bolnike pod osobno odgovornostjo domov spravljajo, ako so za to sposobni. Dalje imajo se vidirati koncem vsakega leta delavcem in poslom delavske ali poselske knjižice pri dotičnih županijah, ter mora vsak delavec ali posel plačati primerno, po visokem zboru določeno takso, oproščeni te takse bodo le oni, ki se izkažejo, da so društveniki oziroma društvenice kakenga podpornega društva, ki mora jamčiti po presoji političnega oblastva za dolžnosti zavarovancev.

Tudi ta predlog je imenitne važnosti za našo deželo, kajti največja bremena nakladajo našim občinom bolnišnice, po tem potu pa bi se ta bremena deloma odstranila.

Dalje motiviral je dr. Gregorčič peticijo do visoke vlade, naj bi slednja predložila državnemu zboru načrt postave ter uredila skrb za uboge, bolne in onemogle po pravišnejših načelih, od sedanjega. Po nasvetu poročevalčevem izročila se je peticija odseku 5 udov, dasi so Italijani unisono temu nasprotovali, češ da je dovolj, ako se peticija izroči legalnemu odseku. V odsek voljeni so bili trije Italijani in dva Slovenca in ni dvombe, da bode odsek Gregorčičev predlog zavrgel, kajti italijanska stranka zmatra to za njej škodljivo. Da se mestni zastopniki temu protivijo, je razumljivo, ali da se laški poslanci kmetijskih občin temu protivijo, nam je nerazumljivo, kajti postava bila bi vsekako kmetom v korist. Sicer bomo o tej zadevi še govorili, razprava bo gotovo burna in zanimiva.

Požari so pri nas redki, kajti hiše so navadno tako zidane, da nema kaj goreti. Vendar v noči mej sredo in četrtkom gorela je neka hiša za sv. Antonom nasproti malemu semenišču. Požar nastal je v mizarški delavnici in je bil precejšen, ker je našel mnogo netila. Škoda ceni se na 900 gld. Bliznji sosedje bili so v velikem strahu in nevarnosti, vendar se je požar omejil, da si je še drugi dan telo na pogorišči.

Iz Grada 12. decembra. [Izviren dopis.] Pretekli četrtek priredilo je tukajšnje vrlo akademično društvo „Triglav“ slavnemu našemu pesniku

v spomin „Preširnov večer“, na kojega je bil prijazno povabljen tudi pisatelj tega dopisa. Že dan pozneje hotel sem „Slovenskemu Narodu“ poročati o tem večeru, bolje rečeno o tej slavnosti, a bilo mi je nemogoče! Roka bila mi je preokorna, ter ni jej bilo moči slediti misli, katere so se bliskoma druga na drugo vrstile: bil sem v onem preprijetnem, presladkem položaji, v kojem ni mogoče človeku drugega delati nego samó misliti in zopet misliti na one presrečne urice, katere mu je bilo dano uživati! Sedaj pa, ko sem se nekoliko umiril, hočem to slavnost kolikor mogoče natančno opisati.

Ob določeni uri prišel sem bil v lepo, jako prostorno Steinfeldsko dvorano, koja pa je bila pri mojem ustupu popolnoma napolnjena: urodu na desnej sedeli so pri dolgej mizi jugoslovanski naši bratje Srbi, na levej Hrvati, na sredi pa Slovenci; predsedniku na desnej videl sem vrle naše poslance gg.: Jermana, dr. Radaja, Raiča, dr. Šuca i Vošnjaka, nadalje prvega častnega uda „Triglava“ veleučnega profesorja dr. Kreka, vseučilišnega docenta dr. Klemenčiča, prof. Hubada ter še mnogo drugih gospodov, kojih ni mi bila čast poznati. Mej Hrvati sedel je tudi jedini tukaj bivajoči Bolgar, a mej Slovenci veliko število Čehov.

Predsednik „Triglava“ gospod stud. iur. Jakob Toplak pozdravi s srčnimi besedami vso došlo gospodo ter posebno izraža veliko svoje veselje, ko so tudi slovenski poslanci blagovolili društvu s svojim pohodom počastiti. Na to sledi krasna pesen po vsem Slovenskem znanega glasbenika A. Nedveda: Pozdrav, zbor z bariton solom. Po ti je bilo petje, katerega ne čuješ vsakega dne: krasno pesen peli so izvrstno izvežbani pevci, kojim je dala natura čiste krepke glasove. Za to precizno petje želi so pa tudi občno pohvalo, ter ploskanje ni hotelo nehati, dokler se neso še jdenkrat pokazali na odru. — Točka tretja bila je: „Slavnostni govor.“ — Prva lastnost govornika je, da ima v resnici govorniško nadarjenost. Kaj pomaga krasno sestavljeni govor, kaj krasna njegova vsebina, ako nima stvarnik njegov one nadarjenosti, koja daje beseda življenje! In to lastnost ima g. Josip Blaž gotovo v največji meri! Zaman se bi trudil popisati, s kakim ognjem, s kako naudušenostjo, a zopet kako premišljeno, strokovnjaško je ta gospod govoril! Poslušalci bili so očarani, zamaknjeni. — Govornik je končal, a vse je tiho, ni glasu ni čuti; stoprav stopinja njegova vzbudi poslušalce iz zamaknenosti, in sedaj dal se je oddušek onim občutkom, koje je vzbudil govornik v srci vsakega poslušalca: dobro-živio, slava-klici doneli so po prostori dvorani, vse je drlo proti odru, da čestita gospodu govorniku.

Komaj smo se oddahnili, še so se čuli tu pa tam slava-klici — tu nam zadoni na uho mili zvok krasnih glasov, koji so res ustvarjeni drug za drugega! Grobna tihota nastane, vse je mirno, vsak se boji motiti to nebeško, angeljsko petje. Gospod urednik! Vaši slavni Ljubljanski pevci znani so po vsej Slovenskej, zmatra se jih za nedosegljive — čuli li bi bili ta kvartet, kako milo, kako ubrano je pel Hajdrihovo pesen „Deklica“, prepričan sem, da bi rekli: Vsa čast jim, lahko se merijo z našimi! Občinstvo ni se hotelo zadovoljiti s tem, da se je pesen ponavljala, zahtevalo je še in še, in res! kvartet ustreže obče želji ter zapoje Härtelnov „Pozdrav“ in na to še „Moja rožica“. Videlo se je pevcem, da so že utrujeni, a občinstvo bilo je kar zamakneno v prekrasno to petje, da je še zmirom želelo poslušati divne melodije. A tu nastopi gospod cand. phil. Janko Bezjak ter deklamuje: „Uvod“ Krstu pri Savici. Kaj naj rečem o tej deklamaciji? Gospod deklamator je v tej stroki nepresegljiv! Škoda, da ni dalje deklamoval, človek bi ga bil poslušal dolgo in dolgo!

Točko šesto „Mrak“, uglasbil dr. G. Ipavec, pel je zopet kvartet. Da se je pesen občinstvu dopadala, ni mi treba praviti, vsaj je vsaka pesen, katero so peli ti četiri gospodje, poslušalce kar očarala. Jako hvaležni smo jim, da so nam na to še zapeli: „Tam gdje stoji“ in „Tičica gozdna“. „Triglav“ sme s ponosom gledati na svoj kvartet, ako nikdo drugi, ta sam samore občinstvo s svojim krasnim petjem zabavati. Čestitamo!

Zadnja pesen „Jadransko močje“ pela se je kakor vse druge; morala se je ponavljati.

Sedaj končal se je oficijalni del, ter pričela se je zabava. V veliko veselje vseh navzočih blagovolil je predsedništvo vsprejeti naš državni in deželni poslanec častiti gospod Božidar Raič. Ni mi

treba hvaliti tega gospoda kot izvrstnega govornika, vsaj ga vsak pozna, kako zna on poslušalce naukuševati ter unemati za vse dobro. Škoda, ko nismo mogli njegovega govora stenografovati, vsak bi ga bil bral z velikim veseljem. Ko je opominjal navzočno slovansko mladino, naj se peča kolikor mogoče s znanostjo, da bode potem, stopivši v življenje, koristila domovini, ko je napil društvu „Triglavu“ čegar krasno ime ga spominja starodavnega našega Triglava, kateri gleda z jedno glavjo v minulost, z drugo v sedanjost a s tretjo v prihodnost, tu vzbudil je mej navzočno mladino tako naudušenost, da mu ni nehala klicati: živio i slava. Za njim nazdravil je društvu „Triglavu“ predsednik „Srbadije“ g. Mihajlo Papi, a na to predsednik „Hrvatske“ g. Marinković. Tudi Bolgar gospod Mamo Tarko pozdravljaj je prav simpatično slovensko društvo. Posebno veliko naudušenost proizročil je govor gospoda stud. iur. Žitka, v kojem je pozdravljaj slavnega našega rojaka gospoda prof. dr. Kreka, poudarjajoč velike njegove zasluge za tukajšnje slovanske dijake, katerim je on pravi oče. Gospod profesor bil je vidno ganjen ter se je s prisrčnimi besedami zahvalil za tako udanost in ljubezen; poudarjal je, da on ostane domovini svoje zmirom zvest; in če bi mu bilo na voljo dano, da postane, ako se svojemu narodu izneveri, največji gospod, v nasprotnem slučaju pa najmanjši pritlikovec, gotova volil bi zadnje. To so bile besede pravega narodnjaka! Ko je nato g. Toplak napil navzočim gg. poslancem, g. Defranceschi „Srbadiji“, g. Blaž „Hrvatskej“, odložil je č. g. Raič predsedništvo ter ga oddal gospodu Bezjaku. S presrčnimi besedami poslavljaj se je od „svoje ljube jugoslovenske mladine, koja je in bode zmirom srčno ljubila“. Tu dosegla je naudušenost svojemu narodu udanih mladih ljudi svoj največji vrhunec; prišli so č. g. Raiča ter ga nesli mej gromčimi živio-klici po celej dvorani. S solzami v očeh zahvalil se je g. župnik za to ovacijo ter zagotovil, da on tega večera, koji mu je bil jeden najkrasnejših v življenji ne bode nikdar pozabil. Odbila je ura polnoči, do 50 gospodov je odšlo in ostala mladina izvrstno se je zabavala do 1/3 ure v jutro. Izmej govorov, koji so se pozneje govorili, omenjati je onega gospoda stud. iur. Mareka, Čeha.

Prehitro prešel nam je čas, človek bil bi se del še dalje v takej družbi, a bilo nam je odditi. Koncem svojega dopisa čestitam akademičnemu društvu „Triglavu“ na tej slavnosti, čestitam mu tudi, da tako možko zastopa v nemškem mestu naš narod ter srčno želimo, da nas kaj kmalu zopet povabi na kako veselico. Slava mu!

Domace stvari.

— (Gosp. dr. Jan Leciejewski), docent na vseučilišči Dunajskem, ki je dlje časa na Slovenskem bival in se udeležil mej drugim Miklošičeve slavnosti v Ljutomeru, izdal je in nam doposlal 27 strani obsežno brošuro z naslovom „Z życia Słowianów“. V tej knjižici opisuje krasoto naših krajev, naše običaje, naš značaj, socialno življenje, literaturo in političko naše življenje. Vse je pisano z veliko ljubeznijo in za nas jako laskavo. Vidi se, da je gosp. pisatelj o nas dobil jako ugodne utise in da je o nas in naših razmerah temeljito poučen, ker mu je bilo tem lažje možno, ker je največ občeval z našim Božidarom Raičem in se v razmerno prav kratkem času slovensčini tako korenito priučil, da mu popolnoma gladko teče. Gosp. pisatelj smo na rečenej brošurici, ki ima namen seznanjati Poljake z našimi razmerami, jako hvaležni, kajti čim bolj se spoznavamo, tembolj se zbližujemo.

— (Pritožba.) Vsak dan po štirih popoldne molijo se litanije v nunskej cerkvi; jezik, ki se tamkaj uporablja, je jedino-zveličavna, blagozvočna nemščina. Sploh se ne vem spomniti, da bi se bilo v tem svetišči kedaj slovenski molilo. Čudna, a žalostna je ta prikazen. — Jednako postopanje vidimo tudi v nunski notranji šoli. Deklice, ki se tamkaj slovenskega jezika učé, se ga le malo ali celo nič ne priučé; občevalni jezik je nemški, vse je nemško. Kakove posledice ima to, vidimo lahko dan na dan pri našem nežnem spolu, ki se je v tej šoli odgojeval. Quousque tandem!

— (Gospod dr. Ferdo Rojic) praktični zdravnik, ostavil je Gorico ter se naselil v Ajelu blizu Ogleja.

— (Mestni zbor Tržaški) se je naposled vendar udal in upisal konsorte mej volilce. A ne vseh. Nekateri so izbrisali, ker spadajo v Translavitavo, 8 pa jih neso upisali, ker jih nekda v Trstu ne morejo najti. Volitve pa so že razpisane — in bodo v mestu za IV. razred v 11. in 12. dan januarja, za III. razred 15. in 16. januarja, za II. razred v 19. dan januarja, za I. razred v 23. dan januarja. V okolici pa bodo volitve v 24. dan januarja od 9. ure dopoldne do 2. ure popoldne.

— (Kdor zna pa zna.) Ne v „Fliegende Blätter“, ampak v centralnem policijskem listu Dunajskem iz dne 10. decembra 1885 št. 73/4479 stoji črno na belem: Preissnik Michael, Knecht, 24 J. slovenisch und etwas krainerisch sprechend.

— (Izpred porotnega sodišča.) Preteklo soboto bil je pred porotniki Ljubljanski postopaj, že nad 30 krat zaradi tatvine, še večkrat pa zaradi postopanja in beračenja kaznovani Jože Oblak. Ukral je mesarju g. J. Kopaču iz njegovega stanovanja obleke v vrednosti 10 gold. Zaradi tega hudodelstva tatvine bil je obsojen na 4 leta težke ječe, poostrene s postom. — Včeraj bile so tri obravnave, pri vseh treh bil je načelnik porotnikom g. Viktor Recher. Vse tri zatožence so porotniki krive spoznali. Tone Papler, 35 leten delavec, ki je 23. novembra t. l. v Železnikih Matijo Logarja z nožem tako silno v trebuh sunil, da je kmalu potem umrl, bil je zaradi hudodelstva uboja obsojen na sedem let težke ječe. — Kmetijski fant Jože Novak, 23 let star, ki je 22. novembra t. l. kmetiskega fanta Lovreta Kavčiča v Godešičah v jarek pahnil, potem debelo kamenje nanj metal in ga tako poškodoval, da je še isto noč umrl, obsojen je bil na šest let težke ječe. — Pri tretji obravnavi bil je na zatoženi klopi 16 letni Matija Furlan, v službi pri dežnikarji A. Mikušu v Ljubljani. Mojster zasačil je fanta, ko je skušal ponarejati desetine. Ovdil ga je zaradi ponarejanja denarja, poleg tega pa tudi, ker mu je ukradl 3 dežnike vredne 4 gld. 50 kr. Porotniki zanikali so vprašanje glede hudodelstva ponarejanja denarjev, pač pa so pritrdili glede prestopka tatvine in Matija Furlan obsojen je bil na 8 dnij v zapor.

— (Z Nabrežine) piše se listom, da je na ondonti postaji pretekli četrtek 48letni železniški stražnik Anton Simončič na tiru zdrsnil in pal pod vlak, ki mu je strl obe nogi. Prepeljali so ga v bolnico, kjer je kmalu umrl.

— (Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici) imelo je v letu preteklem 1769 gld. 51 kr. dohodkov, 1718 gld. 88 kr. stroškov, torej blagajničnega ostanka 50 gld. 63 kr. Mej stroški nabajamo naslednje točke: Zdravnikova plača 247 gld., zdravila rednim udom 251 gld. 21 kr., pogrebni stroški 40 gld., podpore rednim udom 312 gld. 80 kr., podpore izrednim udom 212 gld., za časopise 41 gld. 97 kr., za knjige in muzikalije 20 gld. 23 kr., obrestonosno naloženi denar 350 gld. itd. Društvo ima že 2140 gld. 63 kr. premoženja. Iz teh števil se kaže izvrstno vodstvo tega društva, katero je še jako mlado, a že nenavadno krepko.

— (Razpisana) je služba 4. učitelja na čveterorazrednici v Krškem. Prošnje do meseca dnij.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Carigrad 15. dec. Madjid paša, ž njim pa general Šakir paša, kateremu je izročen vojaški del srbsko-bolgarskih mirovni pogajanj, odpotovala sta v Sofijo. Turški arzenal po požaru neizmerno poškodovan.

Atene 15. decembra. Opozicija opustile bode svoje dosedanje stališče ter bode nasprotovala ministerstvu, kojega politike nikakor ne odobrava.

London 15. decembra. V vladnih krogi se pripoveduje, da bode ministerstvo v sedanjosti sestavi stopilo pred parlament, ter prvo priliko porabilo v to, da se osvedoči, ima li še zaupanje dolenje zbornice.

Budimpešta 14. decembra. Danes opoldne so vsi črkostavci ustavili delo.

Poslano.

Jako dobra stvar za igranje in delo otrokom. Kakor izvemo, se že več let jako čislajo Richterjeve patentovane kamnograditeljske omarice. Tudi sedaj se kaže, da stariši obračajo vedno večjo pozornost takim igračam, ki so hkratu poučne. Koliko to velja baš za graditeljske omarice, to je spoznal bralec iz razprave, katero so objavili pred nekaterimi dnevi, ter se bliža božič, opazujemo še jedenkrat na to igračo. (728)

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trost	Nebo	Me-krina v mm.
14. dec.	7. zjutraj	743.9 mm.	- 7.4° C	sl. svz.	obl.	0.5 mm.
	2. pop.	744.18 mm.	- 4.2° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	746.53 mm.	- 7.2° C	sl. svz.	obl.	snega.

Srednja temperatura - 6.3°, za 5.3° pod normalom.

Dunajska borza.

dné 15. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 70 kr.
Srebrna renta	83 „ 40 „
Zlata renta	109 „ — „
5% marčna renta	99 „ 95 „
Akcije narodne banke	874 „ — „
Kreditne akcije	293 „ 50 „
London	125 „ 75 „
Srebro	— „ — „
Napoli	9 „ 97 1/2 „
C. kr. cekini	5 „ 97 „
Nemške marke	61 „ 80 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld 127 „ 50 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld 170 „ 10 „
Ogrska zlata renta 4%	99 „ 70 „
5% papirna renta 5%	91 „ 70 „
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104 „ — „
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld 119 „ 20 „
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 „ 50 „
Prior obliq. Elizabetine zapad železnice	115 „ — „

Tuji:

14. decembra.

Pri **Sloani**: Baron Schweigel z Bleda. — Wertheimer z Dunaja. — Brodjočin iz Budimpešte. — Haack z Dunaja. — Hards iz Zagreba. — Novak z Dunaja. — pl. Vicari iz Celovca. — Heumayer, Lileš z Dunaja. — Lampe iz Zagreba. — pl. Polansky iz Ljubljane.

Pri **Matiji**: Pfeifer, Topner z Dunaja. — Gruntar iz Logatca. — Kohler z Dunaja. — Polak iz Gradca. — Plitz z Dunaja. — Šrems iz Ribnice. — Neumayer z Dunaja. — Schwarz iz Gorice.

Pri **cesarju avstrijskem**: Melcher iz Švice. — Margolius iz Kočevja.

Pri **južnem kolodvoru**: Giorgini iz Trsta. — Celebrini iz Reke. — Jazbec iz Rakeka.

Umrli so v Ljubljani:

11. decembra: Neža Rozman, čevljarjeva žena, 40 let, Rožne ulice št. 8, za jetiko.
12. decembra: Helena Segatin, delavka, 48 let, Stari-narska steza št. 1, za jetiko. — Ana Miklavčič, delavka, 24 let, Poljanska cesta št. 57, za otrpnenjem možganov. — Emil Rebič, frekventant, 20 let, Gos-podske ulice št. 19, za jetiko.
13. decembra: Janez Babič, delavec, 34 let, Ulice na grad št. 12, za jetiko. — Jakob Su-ster, branjevec, 38 let, Karlov-ska cesta št. 24, za krčem.
V deželnej bolnici:

12. decembra: Urša Ora-žem, kuharica, 28 let, za je-tiko.

13. decembra: Tomaž Dim-nik, dninar, 51 let, za spride-njem pluč.

KUVERTE S FIRMO
priporočila po nizki ceni
"NARODNA TISKARNA"
v Ljubljani.

Patentovane kamnograditeljske omarice

dobé se v vseh prodajalnicah po 70 kr. in višje. Kdor kaj več želi izvedeti o važnej dopolnilnih sistemih teh kamnograditeljskih omaric, naj zahteva z dopisnico od F. AD. RICHTER & Cie., c. kr. priv. tovarna kamnograditeljskih omaric, na Du-naji, l. Nibelungengasse 4, novi bogato ilustrovani cenilnik, ki se pošlje zastonj in franko.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Prior obliq. Ferdinandove sev. železnice	105 gld. 50 kr.
Kreditne srečke	100 gld 179 „ 75 „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 105 „ 50 „
Tramway-drust. velj.	170 gld a v. 195 „ 75 „

Erven Lucas Bols, c. k. dvorni zalagatelj, k. nizozem. dvorni zalagatelj, ustanovljeno leta 1575, Amsterdam,

katerih specialitete: **Curacao-Anisette,** se dobi v prvih prodajalnicah v (Curacao-sko aniško žganje) deželi. (534-13)

CHAMPAGNE AYALA & Co.
Glavna zaloga v Ljubljani pri g. PETER LASSNIK-u.
Varstvena znamka.

Kri čistilne kroglice
so se vselej sijajno osvedočile pri nabasnanji člo-veskega telesa, glavobola, navala krvi, otrpnenih udih, skaknem želodec, po-manjkanju slasti do jedij, jetrnih in obis-nih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne raz-pošilja. — Prodaja (650-7)
„LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovja v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan po pošti.

Uničujoči smrti odtrgal se je plen in zopet dal življenju, ker se je podala roka naravnej zdravilnej sistemi.

Kmalu bode štirideset let, odkar je izumil gospod Ivan Hoff sladna zdravilna živila in je uvel ter ta način zdravljenja osvojil si je svet. Zdrav-niki vsprejeli so način zdravljenja, da notranje bolezni ne zdravijo več s puščanjem, ampak z uživanjem, ne z mineralnimi zdravili, ampak z Ivana Hoffa sladnimi zdravilnimi živilji, kolikor je le mogoče. Ni zastonj dobil izumitelj Ivan Hoff mnogobrojnih odlikovanj, 63 po številu, od cesarjev, kraljev, knezov, akademij, higieničnih svetovnih razstav; ne zastonj odo-bravljaj zdravnikov, ko bi ne bili zdravilno pivo iz sladnega izvlečka, sladna čokolada in sladni bonboni za prsi pokazali take zdravilne moči.

Mnenja odličnih stranij.

Kralj. dvornemu zalagatelju skoro vseh evropskih vladarjev, gospodu

Ivanu Hoffu,

kralj. komisijskemu svetniku in imejtelju c. kr. avstr. zlatega križca za zasluge s krono, viteza visocih redov,
Dunaj, Graben, Bräunerstrasse 8.

S tem izjavljamo, da so se Ivana Hoffa sladni izdelki, ko je njih zdravilno moč priznalo in javno objavilo več tisoč zdravnikov — vse zdravniške izjave so zapisane in registrovane — rabili v vojnih lazaretih leta 1864, 1866 in 1871 ter v vzhodni vojni leta 1877 in 1878. Devet imenovanj dvornim zalagateljem od veličastev in velikih vojvod je je na-gradilo in poslednji čas je je ponavljalno obdajala milost cesarja avstrij-skega. Prvi svetni velikaši je čislajo. Knez Bismarck pravi: Ivana Hoffa sladni izvleček je slasten in okrepeven. General-feldmaršal grof Wran-gel je izjavil, da je izvrsten. General-feldmaršal grof Moltke pravi, da je sladna, okrepejujoča, zdravilna pijača in pije ga vsak dan za zajutrek. Pa tudi umetnost petja in predavanja ga rabi proti kašlju in hripavosti, mi tu omenimo svetovne kapacitete: gospa Lucca, Nilsson, gospoda Niemann, Wachtel.

Uradno zdravstveno poročilo iz Vratislave.

Vaše zdravilno pivo iz sladnega izvlečka mora se kot sokove zbolj-šujoče in živilno sredstvo jako visoko ceniti ter je pri skorbutnem stanji, profusnem gnojenji, zgubi sokov boljše, kakor katero koli drugo sredstvo, in bolniki je lahko uživajo. Bolniki zahtevajo nekako instinktivno okre-pjujočo, ne razgrevaajočo, jako živilno, predavanje pospešujočo pijačo.

Dr. Meinecke, štabni nadzdravnik.

Opomba. Sladni izvlečki se ponarejajo, na kar mora paziti zdravnik in bolnik. — Pristni sladni izdelki Ivana Hoffa morajo imeti varstveno znamko (podoba izumitelja Ivana Hoffa in podpis Ivana Hoffa).

Cene na Dunaji: Zdravilno pivo iz sladnega izvlečka (z zabojem in ste-klenicami): 13 steklenic gld. 7.26, 28 steklenic gld. 14.60, 58 steklenic gld. 29.10. — Koncentrovani sladni izvleček: 1 flacon gld. 1.12, 1/2 flacona 70 kr. — Sladna čokolada: 1/2 kilo I. gld. 2.40, II. gld. 1.60, III. gld. 1. — Sladni bonboni v zavitkih à 60 kr., 30 kr. in 15 kr. — **Manj kot za 2 gld. se ne pošlje.** — Prvi, pristni, slez raztapljajoči Ivan Hoffa sladni bonboni za prsi so v modrem papirji.

Kdor hoče na deželi iz sladnih zdravilnih živil prirediti domačo lekarno, omisli si jih po ceniku za 20 gld. že precejšnjo izber. Vse prodajalnice so za prodajo na drobno pooblašene z litografiranim barvastim plakatom. (694-3)

Glavna zaloga v Ljubljani: Peter Lassnik.

V Kranji: Josip Dolenc. V Postojni: Doxat & Dietrich. V Kočevji: Ed. Hoffmann. V Gorici: G. Cristofolletti, c. kr. dvorna lekarna. V Krškem: Rup. Engelsperger. V Rudolfovem: Dominik Rizzolli, lekar. V Zagrebu: Salvatorjeva lekarna, knezoškofijska lekarna in lekarna usmiljenih bra-tov. V Celji: Marek, Kupferschmidt, lekarja, J. Matič. V Reki: N. Pa-vačić, F. Jechel, G. Catti, lekarji. V Celovci: W. Thurmwald, lekar. V Mariboru: F. P. Hlašek. V Ptuj: J. Kasimir. V Pulji: G. B. Wasser-mann, lekar. V Trstu: Francesco S. Prinz, via Aquedotto, Carlo Zanetti, J. Serravallo, lekarji. V Beljaku: Dr. Kumpf, F. Scholz, lekarja, R. Cana-vall. V Zadru: Cristoforo Mazzocco.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.